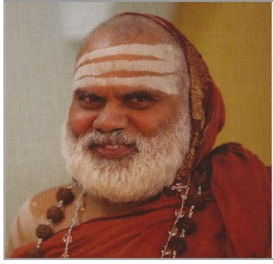

Voice of Jagadguru

advaitam paramanandam — an e-magazine on advaita

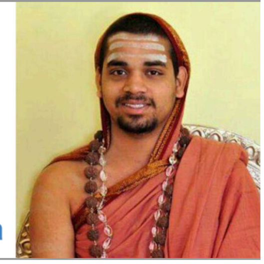

Shri Shankara Jayanthi Special శ్రీ శంకర జయంతి విశిష్ట సంచిక

భారతదేశపు గొప్ప తత్వవేత్తలలో ఒకరైన శ్రీ ఆదిశంకరాచార్యులు ఉపనిషత్తులలో ఉన్న అద్వైత వేదాంత తత్వాన్ని ప్రతిపాదించారు. 8 వ శతాబ్దంలో హిందూ సంస్కృతి క్షీణిస్తున్న సమయంలో, శ్రీ శంకరాచార్యులు దానిని పునరుద్ధరించి అద్వైత ప్రచారం చేశారు. శ్రీ ఆదిశంకరాచార్యులు మహోన్నత మేధస్సు కలిగిన వేదాంతి. అయినప్పటికీ మతపరమైన ఆచార వ్యవహారములు ఆచరించడం వలన, అది తప్పనిసరిగా సాధకుడి మనస్సును శుద్ధి చేయడానికి ఉపయోగపడుతుందని సూచించడం ద్వారా అతను సంస్కర్తగా కూడా పనిచేశాడు. మత పరమైన ఆచారకాండ మాత్రమే మనిషిని అంతిమ లక్ష్యం వైపు నడిపించజాలదని, ఆత్మజ్ఞానమే అంతిమ లక్ష్యం వైపు మళ్లిస్తుందని ఆయన వివరించారు. ఒకే పరమాత్మను వివిధ నామాలలో, రూపాలలో ఆరాధించాలని తెలియజేస్తూ షణ్మత ఆరాధనా సంప్రదాయాన్ని స్థాపించాడు. శ్రీ శంకరాచార్యుల జీవితాన్ని నిశితంగా పరిశీలిస్తే, ఆయన స్థాపించిన నాలుగు ఆమ్నాయ (వైదిక) పీఠాలచే నియంత్రించబడే దశనామి సంప్రదాయం అని పిలువబడే సన్యాస క్రమాన్ని కూడా ప్రారంభించినట్లు మనకు తెలుస్తుంది.

శ్రీ ఆదిశంకరాచార్య జీవిత చరిత్ర క్రింద ఇవ్వబడింది, ఇది ఒక గొప్ప మహా కవి, వేదాంతవేత్త మరియు తత్వవేత్త జీవితం గురించి మీకు విలువైన అంతర్దృష్టిని ఇస్తుంది. శ్రీ ఆదిశంకరాచార్యుల జయంతి వైశాఖ మాసం శుక్లపక్షంలో పంచమి తిథి నాడు, ప్రస్తుతం ఏప్రిల్ మరియు మే మధ్య జరుపుకుంటారు (ఈ సంవత్సరం ఇది మే 12 న వచ్చింది).

Source: May, 2016 VOJ_English

We submit our efforts at the Lotus feet of Jagadguru Śankarācārya His Holiness Mahāsannidhānam Śrī Śrī Śrī Bhāratī Tīrtha Mahāswāmiji and Jagadguru Śankarācārya His Holiness Sannidhānam Śrī Śrī Śrī Vidhuśekhara Bhāratī Mahāswāmiji

తత్వవేత్తల దినోత్సవము

భారతదేశం సృష్టించిన తత్వవేత్తలందరికీ ప్రతీక అయిన శ్రీ ఆది శంకరాచార్యులకు గౌరవ సూచకంగా శంకర జయంతిని జరుపుకోవాలని శృంగేరి శారదా పీఠం ప్రతిపాదన చేసింది. తదనుగుణంగా కర్ణాటక, కేరళ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు శంకర జయంతి రోజును తత్వవేత్తల దినోత్సవంగా ప్రకటించి ప్రభుత్వ సంస్థల్లో అధికారిక ప్రాతిపదికన వేడుకలు నిర్వహిస్తున్నాయి. శ్రీ ఆదిశంకరాచార్యుల జయంతిని తత్వవేత్తల దినోత్సవంగా జరుపుకోవాలనే ప్రతిపాదనను కూడా కేంద్ర ప్రభుత్వం పరిశీలిస్తోంది. ఉపనిషత్తులపై శంకరాచార్య వ్యాఖ్యానాన్ని, భారతీయ తత్వశాస్త్రంపై అవగాహన కల్పించడంలో ఆయన పాత్రను ప్రోత్సహించడానికి ప్రభుత్వం అనుకూలంగా ఉందని చెబుతారు. భారతదేశం అంతటా పర్యటించి హిందూమతాన్ని ఏకం చేసి, భారతదేశాన్ని ఒక అస్తిత్వంగా భావించి, వక్కాణించిన శ్రీ ఆదిశంకరుల జయంతిని తత్వవేత్తల దినోత్సవంగా జరుపుకోవడం సముచితం.

వేదాంతి వేడుకల దినోత్సవము

శంకరాచార్యుల జన్మ దిన వేడుకల్లో భాగంగా ఉపనిషత్తులు, బ్రహ్మ సూత్రములు, భగవద్గీతపై శంకరాచార్యుల వ్యాఖ్యానాన్ని చదవాలని, ఆయన స్తోత్రాలను పఠించాలని, అద్వైత (వేదాంతం) వివరణలను అధ్యయనం చేయాలని శృంగేరి మఠం సూచించింది. ఈ సందర్భంగా, మఠం యొక్క వివిధ శాఖలు ప్రముఖుల ప్రసంగాలను కూడా నిర్వహిస్తాయి మరియు శ్రీ ఆది శంకరాచార్యుల జీవితాన్ని ఆయన సాంప్రదాయ జీవిత చరిత్ర మాధవీయ శంకర దిగ్విజయం (జగద్గురు శ్రీ విద్యారణ్య, శృంగేరి మఠం యొక్క 12 వ ఆచార్యుడు) లో అందంగా వివరించిన విధంగా ప్రచారం చేస్తాయి.

శ్రీ ఆది శంకరాచార్యుల వారి తల్లిదండ్రులు

కైలాస శంకరుడు కేరళలోని కాలడి అనే చిన్న గ్రామంలో శివగురు, ఆర్యాంబ దంపతులకు జన్మించాడు. చాలా కాలంగా సంతానం లేని ఈ దంపతులు సంతానం కలగాలని ఎన్నో ప్రార్థనలు, తపస్సులు చేశారు. సంవత్సరాలు గడిచినాయి మరియు వారు వృద్ధులు అవుతున్నారు. తమకు ఇంకా సంతానం కలగలేదని శివ గురువు నిరుత్సాహపడ్డాడు. ఆ సమయంలో ఆర్యాంబ శివగురువుతో తమ ప్రార్థనలను కఠోరతరంగా చేస్తే బాగుంటుందని చెప్పింది. తత్ఫలితంగా, వారు పూర్తిగా లొంగిపోయి వృషాచలేశ్వరుడిని {ప్రస్తుతం త్రిస్సూర్ లో ఉన్న శ్రీ వడక్కునాథన్ ఆలయం} ప్రార్థించారు.

శివగురుని కల

ఆ తర్వాత ఒక రోజు రాత్రి శివుడు వృద్ధ బ్రాహ్మణుడిగా ప్రత్యక్షమై వారి ప్రార్థనలు తనను సంతోషపెట్టాయని చెప్పాడు. సమస్త విద్యా జ్ఞానంతో అల్పాయుష్కుడు కావాలనా, లేక మంద బుద్ధితో, పామర జ్ఞానం తో పూర్ణాయుర్ధాయము గల పిల్లలు గావాల్నా ? ఏదో ఒకదాన్ని ఎంచుకోవాలని శివగురును కోరాడు. శివగురు తన కలలో, తక్కువ జీవితకాలం ఉన్నప్పటికీ తెలివైన కుమారుడిని ఎంచుకున్నాడు. పరమశివుడు అతన్ని ఆశీర్వదించి, తనకు, ఆర్యాంబకు త్వరలో ఒక ఆదర్శవంతమైన కుమారుడు పుడతాడని తెలియజేశాడు.

శ్రీ శంకరుని జననం.

శివగురు తన కలను ఆర్యాంబకు తెలియజేసినాడు, ఆశీర్వదించబడిన దివ్య దంపతులు కాలడికి తిరిగి వచ్చారు. శివుని ఆశీస్సుల మేరకు వీరికి త్వరలోనే సంతానం కలిగింది. ఎంతో సంతోషించిన శివగురు పురోహితులకు ఎన్నో అమూల్యమైన, విలువైన వస్తువులను అందజేసి శాస్త్రాలలో సూచించిన విధంగా అనేక దానధర్మాల్లో నిమగ్నమయ్యారు. చిన్నారి ముఖంపై ఉన్న తేజస్సు పరిసరాల్లో వెలుగులు నింపి, ఆశీర్వదింపబడిన తల్లిదండ్రులకు ఎంతో ఆనందాన్ని కలిగించింది.

నామకరణ మహోత్సవం ..

బ్రహ్మ జ్ఞానంతో సమస్త లోకాన్ని శాసించే బిడ్డ పుట్టాడు వారికి. శివ గురు దంపతులు నామకరణ వేడుకను నిర్వహించాలని నిర్ణయించారు మరియు వారు చుట్టుపక్కల నివసించిన పెద్దలందరినీ ఆహ్వానించారు. వారు ఆ బిడ్డకు 'శంకరుడు' అని నామకరణం చేశారు – శంకరుడు అంటే క్షేమాన్ని ప్రసాదించేవాడు అని అర్థం (శం కరోతి ఇతి శంకరః – 'శం' అంటే క్షేమం).

ఉపనయనం వేడుకలు

రెండు సంవత్సరాల వయస్సులో, చిన్న పిల్లవాడు శంకరుడు అంతర్ముఖ జ్ఞానం యొక్క సంకేతాలను ప్రదర్శించేవాడు. దురదృష్టవశాత్తూ మూడేళ్ల వయసులోనే తండ్రిని కోల్పోయాడు. కోలుకోలేని ఈ నష్టం వల్ల ఆర్యాంబ చాలా ప్రభావితమైంది. కాలక్రమేణా ఆమె కోలుకుంది. తన ప్రియమైన కుమారుడు శంకరునికి ఐదవ ఏట వారి బంధువుల సహాయంతో ఉపనయనం చేయాలని నిర్ణయించుకుంది. వేదాలు నేర్చుకోవాలంటే ఉపనయన కార్యక్రమం చేయించుకోవాలి. ఆ విధంగా సంప్రదాయం ప్రకారం వేదాలు నేర్చుకోవడానికి శంకరునికి ఆర్యాంబ ద్వారాలు తెరిచింది.

గురుకులంలో..

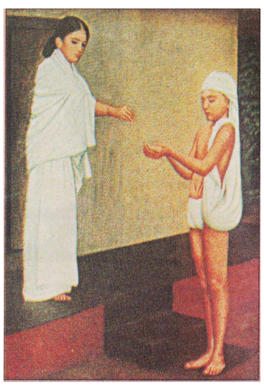

శంకరుడు ఇప్పుడు బ్రహ్మచర్య దశలోకి ప్రవేశించాడు. అనతికాలంలోనే అన్ని వేదాలలో ప్రావీణ్యం సంపాదించాడు. అంత చిన్నవాడైనప్పటికీ తన తోటి విద్యార్థులకు పాఠం చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు. బ్రహ్మచారి తన జీవితాన్ని ఎలా గడపాలో శాస్త్రాల్లో చెప్పిన విధులను ఆయన నిర్వర్తించారు. బ్రహ్మచారి యొక్క ప్రధాన విధుల్లో ఒకటి 'భిక్షాటన చేయడం". (ఆహారం కోసం). శంకరుడు తన గురుకుల రోజుల్లో ఇతరుల నుండి 'భిక్ష' పొందే సంప్రదాయాన్ని పాటించి, తనకు లభించినదాన్ని ప్రతిరోజూ తన గురువుకు సమర్పించేవాడు. అప్పుడు గురువు విద్యార్థులందరికీ పంపిణీ చేస్తాడు.

కనకధార స్తోత్రం

ఒకరోజు శంకరుడు భిక్షాటన కోసం ఒక పేద బ్రాహ్మణుని ఇంటికి వెళ్ళాడు. ఆ నిరుపేద కుటుంబానికి గుప్పెడు బియ్యం కూడా లేవు. ఇంట్లో ఉన్న మహిళకు ఏం చేయాలో తోచలేదు. బ్రహ్మ తేజస్సుతో, ప్రకాశవంతంగా వున్న బ్రహ్మచారికి ఇవ్వడానికి తన దగ్గర ఏమీ లేదని ఆమె చాలా బాధపడింది. చివరికి ఆమె ఒక ఉసిరి పండు ను కనుగొని, కన్నీటితో, దానిని బాల శంకరుడి జోలె లో వేసినది. ఇంతటి కటిక పేదరికంలో కూడా స్త్రీ దాతృత్వం శంకరుని ఎంతగానో కదిలించింది. ఆయన వెంటనే దివ్యమాత అయిన శ్రీ మహాలక్ష్మి దేవి మీద ఒక శ్లోకాన్ని రచించి పాడారు. అమ్మవారు శంకరుని ముందు ప్రత్యక్షమయ్యారు. కుటుంబంలోని పేదరికాన్ని తొలగించాలని శంకరులు

అమ్మవారిని ప్రార్థించగా, కుటుంబ సభ్యులు తమ పూర్వజన్మలలో తగినంత పుణ్యం పొందకపోవడం వల్లనే ఈ స్థితిలో జీవిస్తున్నారని దేవి వివరించింది. ఇంత పేదరికంలో కూడా ఉసిరి పండు భిక్షగా సమర్పించే దాతృత్వ కార్యాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలని శంకరుడు దేవిని కోరాడు. వెంటనే సంతోషించిన మహాలక్ష్మి అమ్మవారు, బంగారు ఉసిరిక పండ్ల వర్షం కురిపించి కుటుంబాన్ని ఆశీర్వదించారు. ఈ కుటుంబానికి చెందిన వారసులు ఈ రోజు వరకు కాలడి సమీపంలో కనిపిస్తారు మరియు వారు చాలా సౌకర్యవంతమైన జీవితాన్ని గడుపుతున్నారు మరియు వారి ఇంటిని "స్వర్ణట్టు మన" లేదా బంగారు ఇల్లు అని పిలుస్తారు. ఇంత చిన్న వయసులోనే కరుణామయుడైన శంకరుడు ఇచ్చిన ఆశీర్వాదం అలాంటిది.

అమ్మ కోసం పూర్ణా నది గమనమార్గం మార్పు

ఏడేళ్ల వయసులోనే శంకరుడు గురుకులంలో అన్ని పాఠ్యాంశములల్లో ప్రావీణ్యం సంపాదించి ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు. తన తల్లికి ఎంతో సాయం చేసి వృద్ధాప్యంలో ఆమె బాగోగులు చూసుకునేవాడు. ఆర్యాంబ తన ఇంటికి దూరంగా ఉన్న పూర్ణ నదికి (ప్రస్తుతం పెరియార్ నది) స్నానానికి వెళ్లడం దినచర్య. తిరుగు ప్రయాణంలో శ్రీకృష్ణుని ఆలయాన్ని సందర్శించడం కూడా ఆమె ఆనవాయితీ. ఎండాకాలంలో స్నానం చేసి తిరిగి వస్తుండగా.. ఆమె అనేక వ్రతాలు, ఉపవాసాలు చేసింది మరియు ఆమె వృద్ధ శరీరం అప్పటికే బలహీనంగా ఉంది. దీంతో తిరిగి వస్తుండగా ఆమె స్పృహతప్పి పడిపోయింది. తల్లి రాకకోసం కొన్నాళ్ళు

ఎదురుచూసిన శంకరుడు వెంటనే ఆమె కోసం వెతకడం మొదలు పెట్టాడు. అనంతరం పూర్ణా నది నుంచి వెళ్లే దారిలో ఆమె అపస్మారక స్థితిలో ఉండటాన్ని గమనించాడు. శంకరుడు తన తల్లి పట్ల అమితమైన భక్తిని కనబరిచాడు, తల్లి పరిస్థితిని చూసి అతని భావాలను మాటల్లో వర్ణించలేము. అతను నదీ దేవతకు ప్రార్థించాడు "ఓ పూర్ణా, నా తల్లి బాధను చూసి నేను భరించలేను. దయచేసి దయతో ఇంటికి దగ్గరగా ప్రవహించండి, కాబట్టి మా వృద్ధ తల్లి స్నానం చేయడానికి ఎక్కువ దూరం నడవాల్సిన అవసరం వుండదు"...అని. శంకరుని ప్రార్థనలకు నదీదేవత సంతోషించింది. అందర్నీ ఆశ్చర్యపరుస్తూ, మరుసటి రోజు ఉదయానికల్లా పూర్ణనది గమనాన్ని మార్చుకుని శంకరుని ఇంటికి దగ్గరగా రావడం ప్రారంభించింది. కాలడిలోని శంకరుని జన్మస్థలంలో నిర్మించిన శృంగేరి మఠం వైపు నేటికీ నది అసాధారణమైన మలుపు తిరిగినట్లు చూడవచ్చు.

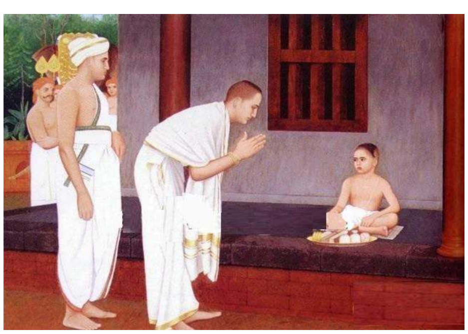

బాల శంకరుల తో రాజ శేఖర మహారాజు కలయిక

పూర్ణా నది తన గమనాన్ని మార్చుకున్న ఈ అద్భుత సంఘటన ఈ ప్రాంతంలోని ప్రతి మూలకు వ్యాపించింది. ఈ వింతను చూసేందుకు జనం గుంపులుగా వచ్చారు. కేరళను పరిపాలించిన మహారాజు రాజశేఖరుడు స్వతహాగా బాగా చదువుకున్న వ్యక్తి. ఏడేళ్ల బ్రాహ్మణ బాలుడిలో దైవశక్తి పుష్కలంగా ఉందని

తెలుసుకున్న పాలకుడు అతన్ని కలవాలనుకున్నాడు. ఆ బాలుడిని కలవడానికి, బహుమతులు ఇవ్వడానికి, తన రాజసభకు తీసుకురావడానికి తన మంత్రిని పంపాడు. రాజు పంపిన ఖరీదైన బహుమతులను స్వీకరించడానికి శంకరుడు వినయంగా నిరాకరించి, తాను సాధారణ బ్రహ్మచారినని, అలా జీవించడానికి ఇష్టపడతానని మంత్రిని వెనక్కి పంపాడు. ఆ బాలుడు నిజంగా దివ్యాత్మ అని గ్రహించిన రాజశేఖర మహారాజు తన మంత్రులతో కలిసి స్వయంగా కాలడి చేరుకున్నాడు. శంకరుని చుట్టూ పండితులు చుట్టుముట్టి గ్రంథ అధ్యయనంలో నిమగ్నమయ్యారు. రాజు రాకతో తన వయసుకు మించిన వివేకవంతుడైన శంకరుడు రాజుకు ఘన స్వాగతం పలికాడు. కాలడికి రావడంలో చక్రవర్తి లక్ష్యం శంకరుని వివేకాన్ని పరీక్షించడం మరియు కొలవడం. శాస్త్రాలపై శంకరుడితో చర్చించిన తరువాత, పాలకుడు బాలుడు మేధావి అని, మేధో పదును మరియు అసాధారణ నైపుణ్యంతో ప్రత్యేకత కలిగి ఉన్నాడని గ్రహించాడు. శంకరునికి దివ్య శక్తులు ఉన్నాయనడంలో రాజుకు సందేహం కలుగ లేదు. అప్పుడు రాజు శంకరునికి తాను రచించిన మూడు నాటకాలను సంస్కృతంలో వివరించి, అలా చేయగలగడం తన అదృష్టంగా భావించాడు.

(ఇక్కడ గమనించదగ్గ విషయమేమిటంటే, రాజశేఖర మహారాజు ఒక దశాబ్దం తరువాత ఆదిశంకరాచార్యులను కలుసుకుని, మూడు నాటకాల వ్రాతప్రతులను పోగొట్టుకున్నానని, వాటి రచయిత అయినప్పటికీ వాటిని తానే గుర్తుంచుకోలేదని తెలియజేశాడు. ఈ సమయంలో చిన్నప్పుడు ఒకసారి మాత్రమే రాజు తనతో పఠించడం విన్న శ్రీ ఆదిశంకరాచార్యులు ఈ మూడు నాటకాలను తన జ్ఞాపకం నుండి అద్భుతంగా రాజుకు వివరించారు. ఆ మహానుభావుడి స్మృతి అలాంటిది).

అప్పుడు రాజశేఖర మహారాజు నమస్కరించి శంకరుని పాదాల వద్ద బంగారు నాణేలు ఉంచి, కానుక స్వీకరించమని శంకరుడిని కోరాడు. కాని శంకరుడు ఇలా అన్నాడు: "మహారాజు, నేను బ్రహ్మచారిని. ఈ బంగారు నాణేలు నాకు ఉపయోగపడవు. మా ఆస్తి నుంచి వచ్చే ఆదాయం నాకు, మా అమ్మ ఖర్చులకు సరిపోతుంది. దయచేసి ఈ ఖరీదైన బహుమతులను రాజ్యంలోని పేదలకు, నిరుపేదలకు పంచండి. రాజు అభ్యర్థన మేరకు శంకరుడు సంతానం లేని రాజశేఖర మహారాజుకు సంతానం కలగాలని ఆశీర్వదించాడు. శంకరుని మాటలు యావత్ రాజ్యప్రజల ఆనందానికి నిజమయ్యాయని చెప్పాలి. అలా శంకరుడు ఏడేళ్ల వయసులో కూడా రాజశేఖర మహారాజు దగ్గరకు వచ్చినప్పుడు కూడా ఇంతటి అద్భుతమైన జ్ఞానాన్ని ప్రదర్శించాడు.

సన్యాసానికి దారితీసిన మొసలి సంఘటన

శంకరుడు గృహస్థ ఆశ్రమంలో (గృహస్థుడుగా ఉన్న స్థితి) ప్రవేశించాలని అతని తల్లి ఆర్యాంబ, వారి బంధువులు కోరుకున్నప్పటికీ, యువ శంకరుని మనస్సు సన్యాసాన్ని స్వీకరించడం వైపు మళ్లింది. అలాంటి నిర్ణయం తీసుకోవడానికి ఎవరి అనుమతి అవసరమో ఆ తల్లిని ఒప్పించలేకపోయాడు. అందువలన శంకరుడు బ్రహ్మచారిగా, కర్తవ్యశీలుడైన కుమారునిగా తన కర్తవ్యాలలో నిమగ్నమై తన సమయాన్ని వెచ్చించాడు.

ఒకరోజు శంకరుడు పూర్ణా నదిలో స్నానం చేస్తుండగా.. హఠాత్తుగా బిగ్గరగా కేకలు వినిపించాయి: "ఆహా!! మాతా రక్షించు!!" అని అరిచాడు శంకరుడు. ఆర్యాంబ నది దగ్గరికి పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి కొడుకుని చూసి "ఏమైంది శంకరా?" అని పిలిచింది. దానికి శంకరుడు "భయంకరమైన మొసలి నా కాలు లాగుతోంది “రక్షించు మాతా"...అని. ఆర్యాంబ ఏం చేయాలా అని ఆలోచిస్తుండగా శంకరుడు అరిచాడు, "అమ్మా! దయచేసి నాకు అనుమతి ఇవ్వండి, అప్పుడు నేను చనిపోయి తిరిగి జన్మించగలను. మొసలి బారిలో ఉన్న శంకరుడి ఈ వింత అభ్యర్థనను దిగ్భ్రాంతికి గురైన ఆర్యాంబ అర్థం చేసుకోలేకపోయింది. "అలాంటి స్థితిలో ఉన్నప్పుడు, నా కొడుకు చనిపోవడానికి మరియు తిరిగి జన్మించడానికి నా అనుమతి ఎందుకు అవసరం?". ఆర్యాంబ తీవ్ర వేదనతో "నాయనా, నువ్వేం మాట్లాడుతున్నావో నాకు అర్థం కావట్లేదు. నిన్ను కాపాడటానికి నేను ఏమైనా చేస్తాను". అప్పుడు శంకరుడు, "అమ్మా! మీరు సన్యాసిగా మారడానికి అనుమతి ఇస్తే, ఈ మొసలి నన్ను విడిచి వెళ్లిపోతుంది. సన్యాసం పునర్జన్మ, నేను బ్రతకగలను. దయచేసి నాకు అనుమతి ఇవ్వండి.

శంకరుడు ఈ మాటలు చెబుతుండగానే మొసలి అతన్ని నీటిలోకి లాగడం ఆర్యాంబ గమనించింది. ఆర్యాంబకు వేరే ప్రత్యామ్నాయం లేదు. ‘ఎన్నో ప్రార్థనల తర్వాత నేను ఈ బిడ్డకు జన్మనిచ్చాను. నా బిడ్డను పోగొట్టుకునే మార్గం ఇదేనా? నా బిడ్డను కాపాడుతాననే ఆశ ఉందా..' అంటూ ఆమె ఈ ఆలోచనల్లో మునిగిపోయింది. చివరకు, ఆమె తన మనస్సును గట్టి పరుచుకుంది. తన కొడుకును సజీవంగా చూడాలనుకుంది, ఆమె ఇలా చెప్పింది: " అలాగే కానివ్వు. నీకు సన్యాసిగా మారడానికి అనుమతి ఇస్తున్నాను. నువ్వు సురక్షితంగా, ఈ లోకంలో ఎక్కడో ఒకచోట నివసిస్తున్నంత కాలం నేను సంతోషిస్తాను. ఆర్యాంబ చాలా కష్టపడి పై మాటలు చెప్పింది. ఆమె కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి. భావోద్వేగానికి లోనైన ఆమె స్పృహతప్పి పడిపోయింది. తల్లి అనుమతి పొందిన శంకరుడు సన్యాసిగా మారేందుకు మంత్రాలు పఠించాడు. సర్వభూత-అభయ-ప్రదాన (సమస్త ప్రాణులకు ఆశ్రయం లేదా భయం నుండి విముక్తి కల్పించడం) నిర్వహించాడు. మరుసటి క్షణంలోనే మొసలి అతడిని విడిపించి మాయమైంది. శంకరుడు తన దివ్యకార్యాన్ని ప్రారంభించడానికి ఈ సంఘటన అంతా జరిగినట్లు అనిపించింది.

శ్రీ గోవింద భగవత్పాదాచార్యుల దర్శనం మరియు బ్రహ్మోపదేశం

వృద్ధురాలైన తన తల్లి సంరక్షణను బంధువులకు అప్పగిస్తూ, శ్రీ శంకరుడు కాలడి నుండి బయలుదేరాడు. బయలుదేరే ముందు, శ్రీ శంకరుడు తన తల్లి అభ్యర్థనను మన్నించి, ఆమె మరణశయ్యపై వుండగా అండగా ఉంటానని వాగ్దానం చేశాడు. అప్పుడు శ్రీ శంకరుడు సన్యాసిగా లాంఛనంగా ప్రారంభించడానికి ఒక గురువును వెతుక్కుంటూ నడవడం ప్రారంభించాడు. శంకరుడు నర్మదా నది ఒడ్డుకు చేరుకుని ఒక గుహలో శ్రీ గోవింద భగవత్పాద మహర్షి ధ్యానం చేస్తున్నాడని తెలుసుకున్నాడు. గుహ ముఖద్వారం వద్దకు వెళ్లి నమస్కరించాడు. శ్రీ గోవింద భగవత్పాదులు 'మీరెవరు?' అని అడిగారు. దానికి సమాధానంగా శంకరుడు తాను శరీరం, ఇంద్రియాలు, బుద్ధి, వీటి కలయిక కాదని, నిజానికి చైతన్యం (చిత్),

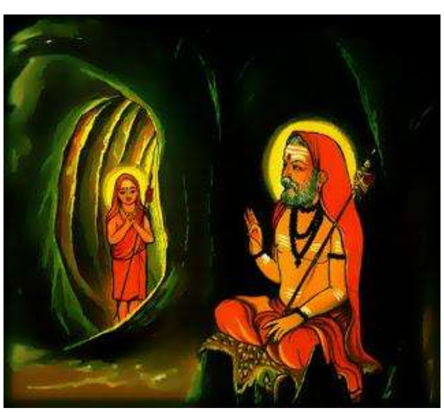

ఆనంద (ఆనంద) స్వభావానికి చెందిన ఆత్మ అని బదులిచ్చాడు. బాల శంకరుని వేదాంత జ్ఞానానికి ఎంతో సంతోషించిన శ్రీ గోవింద భగవత్పాదులు శంకరుడిని తన శిష్యుడిగా అంగీకరించి సన్యాస దీక్ష నొసంగినారు. అద్వైత సత్యాన్ని సూచించే మహావాక్యాలను శ్రీ శంకరునికి బోధించాడు (అద్వైతం - ఈ ప్రపంచంలోని ప్రతి ఒక్కరూ మరియు ప్రతిదీ భగవంతుని యొక్క అభివ్యక్తీకరణం మరియు భగవంతుడు మరియు ఆత్మ ఒకటే). శ్రీ ఆదిశంకరాచార్యులు సర్వజ్ఞుడైనప్పటికీ సంప్రదాయం ప్రకారం శ్రీ గోవింద భగవత్పాదుల ఆధ్వర్యంలో ఉపనిషత్తులను అభ్యసించారు.

నర్మదా నది వరదల నియంత్రణ

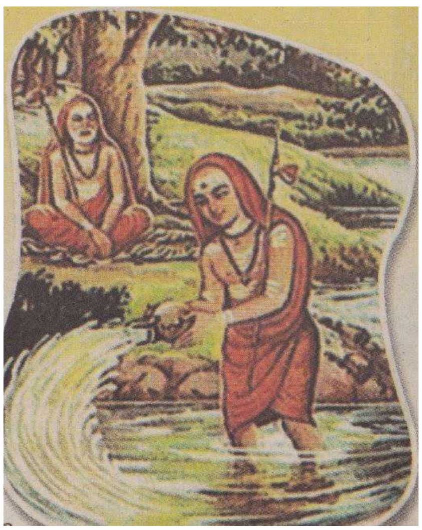

ఒకసారి శ్రీ గోవింద భగవత్పాదులు పరిసరాల గురించి తెలియకుండా లోతైన ధ్యానంలో నిమగ్నమయ్యారు. ఆయన సమాధి స్థితిలో బ్రహ్మ లీనమైయున్నారు. ఇదిలావుండగా, ఈ ప్రాంతంలో భారీ వర్షాలు కురవడంతో నర్మదా నదికి ఆకస్మిక వరదలు వచ్చాయి. ప్రజలు, పశువులు ప్రాణాలు కోల్పోయే ప్రమాదం ఉంది. పరిస్థితిని గురువుగారికి ఎవరూ చెప్పలేకపోయారు. ఈ సమయంలో శ్రీ ఆదిశంకరాచార్యులు అందరినీ రక్షించడానికి ఏదో ఒకటి చేయాలని భావించారు. వెంటనే నర్మదా నది దగ్గరికి వెళ్లి నర్మదా నదిని ప్రార్థించి, ఆ తర్వాత తన కమండలం లోకి నదీ జలాలను ఆవాహన చేసినాడు. నర్మదా నదీ జలాలు అతని కమండలంలోకి ప్రవహించాయి. నదిలో వరదలు తగ్గుముఖం పట్టి నది ప్రశాంతంగా ప్రవహించే వరకు కమండలం నీటిని అందుకుంటూనే ఉన్నది. ఈ విజయాన్ని చూసి ఆశ్చర్యపోయిన ప్రజలు యువ సన్యాసిని ప్రశంసించడం ప్రారంభించారు. ఈ అద్భుత సంఘటన విన్న శ్రీ గోవింద భగవత్పాదులు, భగవాన్ వేద వ్యాసుని బ్రహ్మ సూత్రాలకు వ్యాఖ్యానాలు రాయాలన్న ఆకాంక్షలను శ్రీ శంకరాచార్యులు నెరవేరుస్తారని గ్రహించారు. అందుకనుగుణంగా శ్రీ శంకరాచార్యులను పిలిపించి ఆశీస్సులు అందించి, వారణాసి వెళ్లి విశ్వేశ్వరుని దర్శించుకుని, వేదాంత గ్రంథాలపై వ్యాఖ్యానాలు చేయమని కోరాడు. శ్రీ శంకరాచార్యులు గురువు దగ్గర ఉండి సేవ చేయాలని భావించినప్పటికీ, గురువు ఆదేశాలను పాటించి పవిత్ర పట్టణమైన వారణాసికి బయలుదేరారు.

వారణాసిలో శ్రీ శంకరాచార్యులు

శ్రీ శంకరాచార్యులు వారణాసి చేరుకుని విశ్వేశ్వరుని దర్శించుకున్నారు. అంత చిన్న వయసులోనే శ్రీ శంకరాచార్యుల పాండిత్యం, శక్తుల గురించి విని ఎందరో ఆయన శిష్యులయ్యారు. చోళదేశానికి చెందిన సనందన అనే వ్యక్తిని శిష్యునిగా స్వీకరించి దీక్ష ఇచ్చినారు శంకర భగవత్పాదులు.

ఒక రోజు మధ్యాహ్నం శ్రీ శంకరాచార్యులు తన శిష్యులతో కలిసి గంగా నదికి మధ్యాహ్నం స్నానానికి, అనుష్టానం కోసం వెళ్తున్నారు. వారు నడుచుకుంటూ వెళ్తుండగా ఒక చండాలుడు నాలుగు కుక్కలతో కలిసి వారికి ఎదురు వచ్చినాడు. ఆచార్యుడు, ఆయన శిష్యులు వెంటనే చండాలుడ్ని అక్కడి నుంచి దూరంగా జరిగి దారి ఇవ్వమని కోరారు. చండాలుడు చిరునవ్వు నవ్వి , "కదలమని కోరేది శరీరమైతే, మానవ శరీరాలన్నీ మాంసం, రక్తం, కండరాలు మొదలైన వాటితో తయారయ్యాయి. దూరంగా వెళ్ళమని కోరేది ఆత్మ అయితే, అద్వైత ఆత్మ ఎలా దూరం అవుతుంది. అద్వైత సూత్రం జీవాత్మునికీ పరమాత్ముడికీ మధ్య ముఖ్యమైన భేదం లేదని బోధించలేదా? బంగారు కుండ లోపల ఉన్న స్థలానికి, మట్టి కుండ లోపల ఉన్న స్థలానికి తేడా లేనట్లే? నా ఆత్మ నుంచి నేను ఎలా తప్పించుకోగలను?"

కాశీ విశ్వనాథ భగవానుడే చండాల రూపంలో వచ్చాడని, నాలుగు వేదాల వెంట వచ్చాడని శంకరాచార్యులు గ్రహించారు. శ్రీ శంకరులు అందరి సమక్షంలో చండాలునికి నమస్కరించి, ఆత్మ తత్త్వాన్ని వివరిస్తూ, ఈ ఆత్మజ్ఞానాన్ని గురువుగా చేసుకుని, స్తుతిస్తూ ప్రసిద్ధ మనీషా పంచక స్తోత్రాన్ని రచించాడు.

శిష్యుడైన సనందనుడు పద్మపాదుడు గా మారిన విధము

ఒకరోజు శ్రీ శంకరుని శిష్యుడు సనందనుడు తన గురువైన శ్రీ శంకరాచార్యుల బట్టలు ఉతుకడానికి నది ఒడ్డున ఉన్నాడు. పక్కనే ఉన్న వంతెన ద్వారా నదిని దాటాడు. గురువు పట్ల అచంచలమైన భక్తిని కలిగి, తన పాండిత్యానికి పేరుగాంచిన సనందుడిని చూసి తన శిష్యులలో కొందరు అసూయ పడుతున్నారని శ్రీ శంకరాచార్యులు గమనించినారు. సనందన గురు భక్తి పరిధిని చూపించాలని ఆచార్యుడు నిర్ణయించుకున్నాడు. అవతలి ఒడ్డున నుంచి ఆచార్యుడు "ఓ సనందనా, వెంటనే నా దగ్గరకు రా" అని పిలిచాడు. తన గురువు గారు పిలిచిన ఈ పిలుపుతో సనందన తన పనిని ఆపేశాడు. తన గురువుగారి పిలుపును త్వరగా మన్నించాలనుకున్నాడు. అయితే వారధి పై నడుచుకుంటూ నది అవతలి ఒడ్డుకు చేరుకోవడం అంటే సమయం వృథా అవుతుందని భావించాడు. గురువు పిలుపునకు వెంటనే స్పందించాలి. ఇంకేం ఆలోచించకుండా, సనందన నేరుగా నది మీద నడవడానికి ప్రయత్నిస్తూ నదిని దాటడం మొదలు పెట్టాడు. నీరు చల్లగా ఉంది మరియు ప్రవాహం ఏనుగును కూడా లాగేసే అంత బలంగా ఉంది. కానీ సనందన మనసులో నది దాటడానికి చలి, ప్రవాహం, ప్రమాదం అన్న ఆలోచన లేదు. గురువు పిలుపు మాత్రమే అతని చెవుల్లో వినిపిస్తున్నది మరియు వీలైనంత త్వరగా తన గురువు దగ్గర ఉండాల్సిన అవసరం మాత్రమే ఉంది. నదిపై తన పాదాలను ఉంచిన ప్రతి చోటా ఒక కమలం (పద్మ) మొలకెత్తడం అందరినీ

ఆశ్చర్యానికి గురిచేసింది. అతను తన గురువు దగ్గరకు చేరుకునేసరికి, నదిపై సనందుడు నడచిన మార్గం అంతా పద్మముల వరుసగా కనిపించినది మిగతా శిష్యులందరికీ. శంకరాచార్యుల పట్ల ఆయనకున్న స్వచ్ఛమైన గురు భక్తిని అందరూ గ్రహించారు. ఆ క్షణం నుండి సనందుడిని 'పద్మపాదుడు' - అని పిలిచేవారు.

వ్యాస మహర్షి శ్రీ శంకరాచార్యులను ఆశీర్వదిస్తాడు

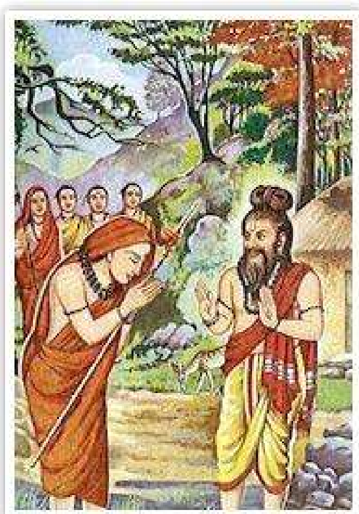

శ్రీ శంకరాచార్యులకు పదహారేళ్ళ వయసున్నప్పుడు ఒక వృద్ధ బ్రాహ్మణుడు ఆయన వద్దకు వచ్చి శ్రీ శంకరాచార్యులు వ్రాసిన బ్రహ్మసూత్ర భాష్యం (బ్రహ్మసూత్రాల వ్యాఖ్యానం) పై చర్చ ప్రారంభించాడు. ప్రశ్నలు, వాదనలు, సమాధానాలు చాలా రోజుల పాటు కొనసాగాయి. ఆచార్యుడు ఎంతగా విశదీకరించాడో, వేదాంత తత్త్వ వివరణ మరింత జటిలంగా మారింది. చివరకు బ్రహ్మ సూత్రాల రచయిత అయిన భగవాన్ వేద వ్యాసుడే స్వయంగా శంకరాచార్యులను పరీక్షించడానికి వచ్చాడని పద్మపాదుడికి అర్థమైంది. పద్మపాదుడు తన గురువును, వ్యాసభగవానుని ఉద్దేశించి "హరి (వ్యాసుడు), హరుడు (శివుడు) చర్చలోకి దిగితే అది ఎలా ముగుస్తుంది" అని అడిగాడు. శ్రీ శంకరాచార్యులు వెంటనే లేచి నిలబడి వృద్ధ బ్రాహ్మణుడికి నమస్కరించి భగవాన్ వేద వ్యాసుడు అని కీర్తించారు. భగవానుడు ఆశీర్వదించాడు, "మీ భాష్యంతో నేను పూర్తిగా ఏకీభవిస్తున్నాను. నేను బ్రహ్మసూత్రాలు రాసినప్పుడు మీరు ఏం వ్యాఖ్యానించారో అదే అర్థం. మీ భాష్యం ఎప్పటికీ సాటిలేనిదిగా ఉంటుంది మరియు అత్యంత సముచితమైన వ్యాఖ్యానంగా గౌరవించబడుతుంది. శ్రీ ఆదిశంకరాచార్యులు వ్యాఖ్యానాలు పూర్తి చేసిన తరువాత భూలోకంలో తన బసను ముగించడానికి అనుమతి కోరినప్పుడు, భగవాన్ వ్యాసుడు ఆయనను ఈ విధంగా ఆశీర్వదించాడు, "దేశమంతా పర్యటించి ఉపనిషత్తుల సరైన భాష్యం అయిన అద్వైత తత్వాన్ని వ్యాప్తి చేయండి. ఈ కర్తవ్యాన్ని నెరవేర్చినందుకు మీ ఆయుష్షును మరో 16 సంవత్సరాలు కొనసాగించాలని నేను మిమ్మల్ని ఆశీర్వదిస్తున్నాను.

కుమారిల భట్టు తో సమావేశం

ఆ వెంటనే శ్రీ ఆదిశంకరాచార్యులు ధర్మ దిగ్విజయ యాత్ర - దేశమంతటా ఒక ఆధ్యాత్మిక విజయాన్ని ప్రారంభించారు. వేదాల ఆచారబద్ధమైన వ్యాఖ్యానాన్ని బలంగా సమర్థించే కుమారిలను జయించాలనే ఉద్దేశ్యంతో అతను మొదట ప్రయాగకు వెళ్లాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. ప్రయాగ చేరుకున్న తరువాత, తాను బౌద్ధమత సిద్ధాంతాలను నేర్చుకున్న తన గురువుకు ద్రోహం చేసినందుకు ప్రాయశ్చిత్త చర్యగా కుమారిలు అగ్నిలో దిగబోతున్నారని తెలుసుకున్నాడు. శ్రీ శంకరాచార్యులు కుమారిలు ఉన్న ప్రదేశానికి పరుగెత్తారు, అప్పటికే అతను తన శరీరాన్ని

వదులుకోవడానికి సిద్ధంగా ఉన్న స్థితిలో ఉన్నాడు. కుమారిలు శ్రీ శంకరాచార్యులను గుర్తించి, బౌద్ధులకు వ్యతిరేకంగా ఆయన చేసిన కృషిని, శ్రీ శంకరాచార్యుల భాష్యాల (వ్యాఖ్యానాలు) పట్ల ఆయనకున్న అవగాహనను, భాష్యులపై ఒక వర్తిక (వివరణాత్మక గ్రంథం) రాయాలనే ఆయన కోరికను వివరించారు. అయితే తాను తన క్షమాభిక్ష ప్రతిజ్ఞను ఉల్లంఘించే స్థితిలో లేనని, అందువల్ల వర్తిక పనిని చేపట్టలేనని కుమారిల వివరించారు. శ్రీ శంకరాచార్యులు అద్వైత ఉపనిషత్తు తత్వాన్ని పరిరక్షించడానికి జన్మించారని, శ్రీ శంకరాచార్యులను చూడగానే ఆయన ఎలా పాపరహితుడయ్యారో ఆయన విశ్వాసం వ్యక్తం చేశారు. అందుకు ఆచార్యుడు 'నిన్ను శివుని కుమారుడైన స్కందుని అవతారంగా గుర్తిస్తున్నాను. పాపం మిమ్మల్ని ఎప్పటికీ ప్రభావితం చేయదు. మంటలను ఆర్పడం ద్వారా నేను నిన్ను రక్షించగలను, మీరు వర్తికా రాయవచ్చు'. సత్ప్రవర్తనను గట్టిగా విశ్వసించే శ్రీ కుమరిల ఆయనను రక్షించే ప్రతిపాదనను సున్నితంగా తిరస్కరించి, బదులుగా బ్రహ్మవిద్యలో దీక్ష చేయమని అభ్యర్థించారు. శంకరాచార్యులు తన ప్రసిద్ధ శిష్యుడైన మందన మిశ్రాను ఓడించగలిగితే, అతని అసలు పేరు విశ్వరూపం, అది శ్రీ శంకరాచార్య చేపట్టిన మిషన్ లోని అన్ని అడ్డంకులను తొలగిస్తుందని ఆయన అన్నారు. అప్పుడు శ్రీ శంకరాచార్యులు మండనను తన శిష్యునిగా చేసుకుని వర్తిక గ్రంథాన్ని రచించగలిగారు. కుమారిలా భట్ట అభ్యర్థనను మన్నించిన శ్రీ ఆదిశంకరాచార్యులు కుమారిలకు బ్రహ్మజ్ఞానాన్ని ప్రసాదించారు. ఉపదేశం విన్న కుమారిలుడు బ్రహ్మంతో తన ఏకత్వాన్ని గ్రహించి, భూలోకంలో తన బస యొక్క ఉద్దేశ్యాన్ని నెరవేర్చాడు. అప్పుడు శంకరాచార్యులు ప్రస్తుత బీహార్ లోని మండన నివాసం మాహిష్మతికి వెళ్లారు.

శ్రీ శంకరాచార్యులు మండన మిశ్రాను ఓడించారు.

శ్రీ శంకరాచార్యులు మాహిష్మతి చేరుకుని మండన మిశ్ర ఇంటిని వెతికి, ప్రసిద్ధ పండితుడు తన పూర్వీకులకు కర్మకాండలు నిర్వహిస్తున్నాడని గ్రహించాడు. మిశ్రా ఇంటి ప్రవేశద్వారం వద్ద బోనుల్లో ఉంచిన చిలుకలు కూడా తాత్విక ప్రశ్నలను లేవనెత్తడం ఆచార్య గమనించాడు! మరెవ్వరూ పట్టించుకోకుండా, మండన మిశ్రాను వెంటనే కలవాలని కోరుకోకుండా, శ్రీ శంకరాచార్యులు తన యోగశక్తిని ఉపయోగించి సభలోకి ప్రవేశించారు. కర్మకాండల సమయంలో సన్యాసి ప్రవేశాన్ని గమనించిన మండన మిశ్రాకు చాలా కోపం వచ్చింది. శ్రీ శంకరాచార్యులు వాద భిక్ష - భిక్ష అని అడిగినప్పుడు, అతను ఆశ్చర్యపోయాడు. యువ సన్యాసి తెలివితేటలను మెచ్చుకున్న ఆయన ఆ తర్వాత చర్చకు అంగీకరించారు.

విజేతను నిర్ణయించడానికి ఒక న్యాయమూర్తి ఉండాలని ఆచార్య పేర్కొన్నారు మరియు మండనా మిశ్రా భార్య ఉభయ భారతిని సూచించారు. ఎంతో తెలివైన, విద్యావంతురాలైన భాగ్య భారతి. తర్కం చేసే వారు పూల దండ ధరించాలని, ఓడినవాడు అతడేనని, వారి దండ మొదట మసకబారుతుందని ఉదయభారతి సూచించారు. యువ సన్యాసి, శ్రీ ఆదిశంకరాచార్యులు, వృద్ధ ప్రసిద్ధ పండితుడు మండన మిశ్రాల మధ్య గాఢమైన చర్చ చాలా రోజులు కొనసాగింది. చివరికి మండనా మిశ్రాపై ఉన్న దండ మసకబారింది. శ్రీ శంకరాచార్యులు గెలిచారు. అసలు షరతు ప్రకారం

మండన మిశ్రా సన్యాసిగా మారాల్సి ఉంది. అప్పుడు ఉభయభారతి మాట్లాడుతూ శాస్త్రాల ప్రకారం భార్యాభర్తలు రెండు వేర్వేరు శరీరాలలో ఉన్నప్పటికీ ఆధ్యాత్మికంగా ఒకటేనని, అందువల్ల ఆచార్యుడు కూడా ఆమెను చర్చలో ఓడించి సంపూర్ణ విజయం సాధించాల్సి ఉంటుందని అన్నారు. అందుకు ఆచార్యుడు అంగీకరించాడు. అనే చర్చ మొదలైంది. ఉదయభారతి ప్రశ్నలన్నింటికీ ఆచార్యుడు త్వరితగతిన, సరిగ్గా సమాధానమిచ్చారు. అప్పుడు ఉభయభారతి వేరే మార్గం కనుగొనలేక, శ్రీ ఆది శంకరాచార్యులను ప్రేమ శాస్త్రం - కామశాస్త్రం గురించి ప్రశ్నించాలని నిర్ణయించుకుంది. ఆచార్య దిక్కుతోచని స్థితిలో పడ్డాడు. సర్వజ్ఞుడైన ఆయనకు ప్రతి శాస్త్రం తెలుసు. అయితే ఆయన వెంటనే సమాధానమిస్తే చిన్నతనం నుంచే సన్యాసి అయినప్పటికీ ఆయనకు ఈ శాస్త్రం ఎలా తెలిసిందని ప్రజలు ఆశ్చర్యపోతారు. ఆయన సమాధానం చెప్పకపోతే చర్చలో ఓడిపోవడం ఖాయం! ఈ రెండింటినీ దృష్టిలో ఉంచుకుని శంకరాచార్యులు నెల రోజుల గడువు కోరారు. ఈ మాసంలో శ్రీ శంకరాచార్యులు తన శరీరాన్ని విడిచిపెట్టి, చనిపోయిన రాజు శరీరాన్ని వెలిగించి, నెలరోజుల పాటు రాజుగా వేషం వేసి, ప్రేమ విజ్ఞానాన్ని అభ్యసించే లీల వాయించిన తరువాత ఉదయభారతికి తిరిగి వచ్చారు. ఆచార్యుడు తిరిగి వచ్చేసరికి తాను ఓడిపోయానని ఉదయభారతికి ముందే తెలుసు.

సరస్వతీ దేవి స్వయంగా ఉభయభారతి అని తెలుసుకున్న శ్రీ శంకరాచార్యులు ఆమెను తాను ప్రతిష్ఠించే ప్రదేశాన్ని ప్రసన్నం చేసుకోవాలని ప్రార్థించారు. ఆమె కూడా అంగీకరించింది. అప్పుడు శ్రీ శంకరాచార్యులు మందన మిశ్రాకు సన్యాసాన్ని ఇచ్చి ,'శ్రీ సురేశ్వరాచార్య' యోగపట్టణాన్ని ఇచ్చారు..

శ్రీ శంకరాచార్యులు మరియు ఉగ్ర భైరవుడు

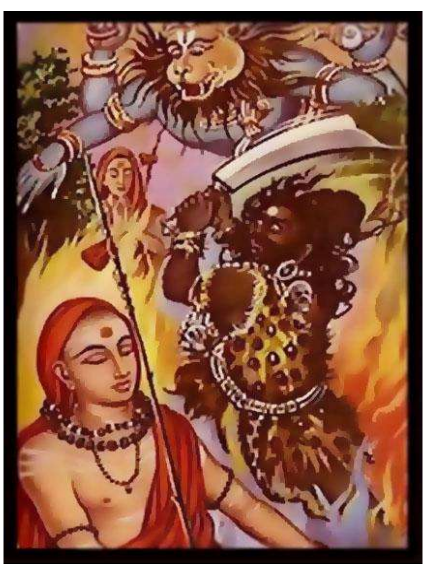

ఒకసారి ఉగ్ర భైరవుడు అనే కపాలిక ఒక వింత, సాహసోపేతమైన అభ్యర్థనతో శ్రీ శంకరాచార్యుని వద్దకు వచ్చినాడు. అతను అన్నాడు, "ప్రభూ! నువ్వెవరో నాకు తెలుసు, నువ్వు నిజమైన సన్యాసివి. నేను శివుడిని ప్రసన్నం చేసుకోవడానికి ఒక కర్మ చేస్తున్నాను. కోరుకున్నది పొందడానికి నేను ఒక రాజును లేదా ఒక సన్యాసిని త్యాగం చేయాలి. బలి ఇవ్వడానికి రాజును నేను ఎక్కడికి తీసుకెళ్లగలను? మీరు గొప్ప తేజస్ సన్యాసి. నేను కోరుకున్నది సాధించడానికి దయచేసి నాకు సహాయం చేయండి. ఈ విపరీతమైన అభ్యర్థనకు చలించని శ్రీ ఆదిశంకరాచార్యులు, "ఓ భైరవా! నేను మీ అభ్యర్థనను అంగీకరిస్తున్నాను. అయితే నా శిష్యులు లేని సమయంలో వచ్చారు. మీరు సంతోషంగా మీ యజ్ఞాన్ని నిర్వర్తించవచ్చు." నిర్ణీత రోజు శిష్యులు మధ్యాహ్న స్నానానికి నది వైపు వెళ్తుండగా, ఆచార్యులు సమాధిలో

కూర్చున్నారు. ఉగ్రభైరవుడు వచ్చి ఆచార్యుడిని అటువంటి స్థితిలో చూసి సంతోషించి, ఆచార్యుడిని బలి ఇవ్వడానికి సిద్ధపడ్డాడు. ఖడ్గాన్ని తీసుకొని ఆచార్యుడిని బలి ఇవ్వడానికి సిద్ధపడగానే ఆ కథంతా పద్మపాదుడి మదిలో మెరిసింది. వెంటనే నది నుంచి సంఘటనా స్థలానికి పరుగెత్తాడు. ఉగ్రభైరవుడు తన గురువుపై కత్తి ఎత్తడం చూశాడు. ఆ క్షణంలో నరసింహ ఉపాసకుడైన పద్మపాదుడు క్షణికావేశంలో కత్తిని లాక్కున్నాడు. నరసింహుని శక్తి అతనిలో వ్యక్తమైంది. నరసింహుడు హిరణ్యకశిపుని వధించినందున సింహంలా గర్జించి తన పదునైన గోళ్ళతో ఉగ్ర భైరవుడి హృదయాన్ని చీల్చి చంపాడు. హోరాహోరీ గర్జనలు ప్రతిధ్వనించాయి. శ్రీ శంకరాచార్యులు కళ్ళు తెరిచి చూడగా పద్మపాదంలో నరసింహుడు అవతరించాడని గ్రహించాడు. పక్కనే ఉగ్ర భైరవ మృతదేహం పడి ఉండటాన్ని చూశాడు. శ్రీ శంకరులు కీర్తనలు ఆలపించి నరసింహ స్వామిని శాంతింపజేశారు. కపాలిక వాస్తవానికి భగవంతుని చేతిలో మరణించడం ద్వారా పునర్జన్మల నుండి విముక్తి పొందిందని శ్రీ శంకరుడు పేర్కొన్నాడు. పద్మపాదుడు కూడా తిరిగి తన స్వంత స్థితికి వచ్చాడు. ఈ విధంగా శ్రీ శంకరాచార్యులు పద్మపాదుని కఠోర భక్తిని మరోసారి వెలికితీసి, తనను బలి ఇవ్వాలనుకున్న ఉగ్ర భైరవుని సంక్షేమానికి కూడా పరోక్షంగా మార్గం సుగమం చేశారు.

హస్తమాలకాచార్య

ప్రస్తుత కర్ణాటకలోని శ్రీబలిలో ఉన్నప్పుడు, ఆచార్యుడిని ఒక తండ్రి సంప్రదించగా, తన అబ్బాయి యుక్తవయసులో ఉన్నప్పటికీ ఎప్పుడూ మాట్లాడలేదని, అతను మందబుద్ధి లాగా జీవించాడని చెప్పాడు. ఆ యువకుడు ఆచార్యుని ముందుకొచ్చి సాష్టాంగ నమస్కారం చేయగా, శ్రీ శంకరాచార్యులు "మీరెవరు?" అని అడిగారు. ఎప్పుడూ నిశ్శబ్దంగా, నిశ్శబ్దంగా కనిపించే ఆ కుర్రాడు వెంటనే నోరు తెరిచి నిజమైన ఆత్మ వేదాంత జ్ఞానంతో నిండిన సమాధానం ఇచ్చాడు. ఆయన సమాధానానికి శ్రీ శంకరాచార్యులు సంతోషించారు. కొడుకు సన్యాసిగా జీవితానికి అర్హుడని, అప్పటికే ఉపనిషత్తు జ్ఞానంతో నిండి ఉన్నాడని వెంటనే తండ్రికి ఉపదేశించాడు. ఆచార్యుడు ఆ కుర్రాడికి హస్తమాలక అని పేరు పెట్టాడు - చేతిలో అమలాళక పండును పట్టుకున్నట్లుగా వేదాంత జ్ఞానాన్ని సులభంగా పొందగలడని సూచించడానికి. హస్తామాలకుడు శ్రీ శంకరుని ప్రధాన శిష్యులలో ఒకడు అయ్యాడు. గురువుకు ఆయన ఇచ్చిన సమాధానానికి హస్తామలక అని పేరు పెట్టారు. తరువాత శ్రీ శంకరాచార్యులు స్వయంగా ఈ 12 శ్లోకాల వేదాంత గ్రంథానికి వ్యాఖ్యానం రాశారు.

శృంగగిరి (శృంగేరి) లో శ్రీ శంకరాచార్యులు

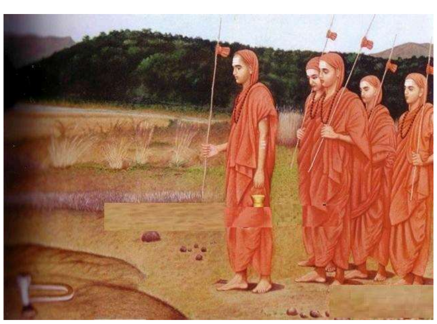

శ్రీ ఆదిశంకరాచార్యులు తన శిష్యులతో కలిసి కర్ణాటకలోని పశ్చిమ కనుమల ప్రాంతంలో వేడి వేసవి రోజున తుంగభద్ర నది వెంట నడుస్తున్నారు. మండుతున్న ఎండలో ఒక కప్ప ప్రసవ వేదన పడుతున్న అద్భుతమైన దృశ్యాన్ని చూశాడు. సరిగ్గా అప్పుడే కప్పలకు సహజ శత్రువైన నాగుపాము ఎండ వేడిమి నుంచి ఆశ్రయం కల్పించడానికి తన పడగను పైకి లేపింది. ఈ దృశ్యం ఆచార్యుడిని ఆకర్షించింది. వైదిక సంప్రదాయానికి అనుగుణంగా

అనేక మంది ప్రజలు పుణ్య జీవితాలను గడుపుతున్నట్లు సమీపంలో ఉన్న ఆచార్యుడు కనుగొన్నాడు. చాలా కాలం క్రితం విభాండకుడు, రిష్యశృంగుడు మొదలైన మహర్షులు శృంగేరి (శృంగేరి లేదా రిష్యశృంగ గిరి) అని పిలువబడే ఈ ప్రదేశంలో తపస్సు చేశారు. అక్కడి ప్రశాంతతకు ముగ్ధుడైన శ్రీ శంకరాచార్యులు శృంగేరిలో తన మొదటి వేదాంత జ్ఞాన పీఠాన్ని స్థాపించారు. సరస్వతీ దేవిని (పూర్వం ప్రార్థించినట్లుగా ఉభయభారతి) ప్రార్థించి, అక్కడ విద్యా దేవత అయిన శ్రీ శారద విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించి, శారదా పీఠాధిపతిగా సూరేశ్వరుడిని ఉంచాడు.

గిరి తోటకాచార్యుడు అవుతాడు.

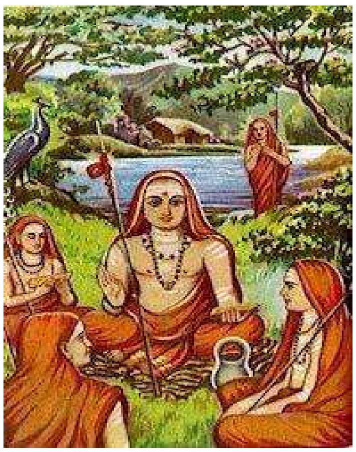

శృంగేరి వద్ద శ్రీ శంకరాచార్యులు అనేకమంది శిష్యులను తీసుకెళ్లారు. వారిలో ఒకరు గిరి అనే శిష్యుడు. ఆయన తన పరమ గురు భక్తికి ప్రసిద్ధి చెందారు. తన గురువుకు సేవ చేయడంలో ఆనందాన్ని పొందాడు. ఆయన స్వయంగా గురువుగారి అవసరాలను తీర్చేవారు. గిరి ప్రతి పనిని తప్పక చేసేవాడు మరియు చదువుకోవడం కంటే ఇలాంటి సేవలు చేయడంలో ఆనందాన్ని అనుభవించేవాడు. ఒకరోజు శ్రీ శంకరాచార్యులు వేదాంతంలో తన ప్రవచనాలను ప్రారంభించబోతున్నారు. ఇంకా విధులు ముగించుకుని తిరిగిరాని గిరి రాక కోసం ఎదురు చూశారు. ఇతర శిష్యులు ఆచార్యులను బోధన కోసం ప్రవచనం ప్రారంభించమని కోరారు. శ్రీ శంకరాచార్యులు గిరి జ్ఞానానికి తగిన గ్రహీత అని తెలుసుకొని తన ప్రియ శిష్యుడిని మానసికంగా ఆశీర్వదించారు. గురువు అనుగ్రహంతో గిరి వెంటనే జ్ఞానోదయం పొందాడు. అతను వివేకవంతుడయ్యాడు మరియు వెంటనే పండితుడిగా మారాడు. వెంటనే ఆయన తొటక ఛందస్సుతో రచించిన అందమైన సంస్కృత శ్లోకాలలో గురువు శ్రీ ఆదిశంకరాచార్యుని స్తుతించారు. ఈ శ్లోకాలు తొటకష్టకం గా ప్రసిద్ధి చెంది శ్రీ ఆదిశంకరాచార్యుల మీద అత్యంత ప్రసిద్ధ స్తోత్రంగా కొనసాగుతున్నాయి.

ఆర్యాంబకు శ్రీ శంకరుల వరం

శ్రీ ఆదిశంకరాచార్యులు తన తల్లి ఆర్యాంబ అనారోగ్యంతో మరణశయ్య మీద ఉన్నారని విన్నాడు. ఆమెకు గతంలో ఇచ్చిన మాట ప్రకారం ఆమె మంచం దగ్గరికి పరుగెత్తాడు. ఆమె పాదాలను తాకి ఆశీర్వాదం తీసుకున్నారు. ఆమె ఆత్మకు శాంతి చేకూరాలని ప్రార్థించి, తుది శ్వాస విడిచే సమయంలో ఆర్యాంబ స్వామిని స్మరించి, ఆమెను విష్ణువు నివాసం అయిన వైకుంఠ లోకానికి తీసుకువెళ్ళాలని ప్రార్థించాడు. సాధారణంగా గృహస్థుడు నిర్వహించే కర్మకాండలు చేయడానికి సన్యాసులను అనుమతించకపోవడం

ఆనవాయితీ. దీంతో తల్లి దహన సంస్కారాలకు కుటుంబ సభ్యులు, ఇరుగుపొరుగు వారి నుంచి ఎలాంటి సహకారం లభించలేదు. ఎవరి నుంచి సరైన సహకారం లభించకపోవడంతో ఆచార్య భగవత్పాదులు స్వయంగా తన తల్లికి ఇచ్చిన హామీని నెరవేర్చేందుకు ప్రయత్నాలు చేశారు. అరటి కాడలను కోసి వాటిపై తన తల్లి శవాన్ని ఉంచాడు. అందరినీ ఆశ్చర్యపరుస్తూ ఇంటి పెరట్లో చితికి నిప్పు పెట్టాడు. నేటికీ నంబూద్రిలు తమ బంధువుల చితిని తమ ఆవరణలోనే వెలిగిస్తారు.

కాశ్మీరు లో సర్వజ్ఞ పీఠం.

శ్రీ ఆదిశంకరాచార్యులు దేశమంతటా అనేక ప్రాంతాలకు వెళ్లి అక్కడి పండితులతో చర్చించారు. చివరకు ఆయన కాశ్మీరులోని సర్వజ్ఞ పీఠానికి చేరుకున్నారు - సర్వ జ్ఞాన సింహాసనం. అక్కడ వైశేషిక వ్యవస్థను

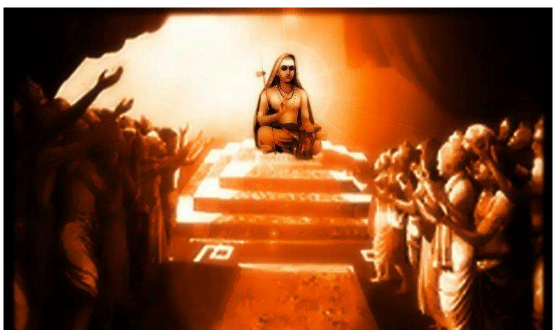

అనుసరించేవారు, కపిల సాంఖ్య అనుచరులు, గౌతమ పాఠశాల యొక్క తార్కికులు, మీమాంసకులు, బౌద్ధులు, జైన పండితులతో పాటు ఇతర పండిత మేధావులు వివిధ అంశాలపై ఆచార్యుడితో చర్చల్లో నిమగ్నమయ్యారు. చర్చ ముగిశాక శ్రీ శంకరాచార్యులకు అపరిమితమైన జ్ఞాన సాగరం ఉందని పండితులందరూ అంగీకరించారు. శంకరాచార్యుల చేతిలో ఓడిపోవడం గొప్ప గౌరవంగా వారంతా భావించారు. శ్రీ ఆచార్యులు శారదా దేవిని ప్రార్థించినప్పుడు స్వర్గం నుండి ఒక స్వరం వినిపించింది: "ప్రియమైన కుమారా శంకరా, నేను నిన్ను చూసి సంతోషిస్తున్నాను. సర్వజ్ఞ (సర్వజ్ఞుడు) అనే బిరుదును ఈ రోజు నీకు ప్రసాదిస్తున్నాను. ఈ పీఠం మీద కూర్చునే అర్హత నీకు మాత్రమే ఉంది". అని విశ్వమాత శారద యొక్క దివ్య స్వరం ఆలయం అంతటా ప్రతిధ్వనించింది. దివ్య స్వరం విన్న ఆచార్యుడు దేవికి నమస్కరించాడు. ఆ సర్వజ్ఞ పీఠంపై కూర్చొని ఆచార్యుడు జ్ఞానులందరిలో ప్రకాశవంతమైన ఆభరణంలా ప్రకాశించాడు.

శ్రీ ఆది శంకరాచార్యులు స్థాపించిన నాలుగు పీఠాలు.

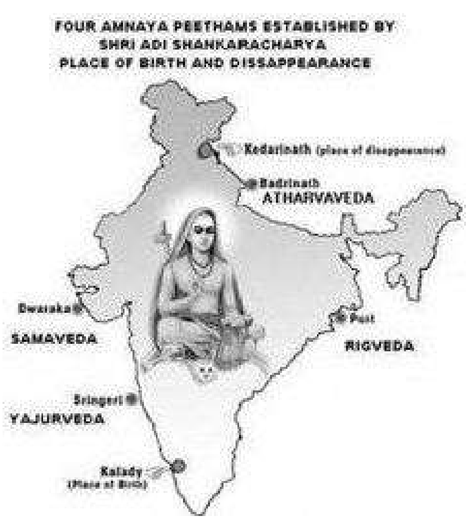

శ్రీ ఆదిశంకరాచార్యులు తన 32 ఏళ్ళ జీవితంలో ఏ సామాన్యుడు ఊహించలేని ఎన్నో రచనలు చేశారు. అతను ప్రస్థాన త్రయానికి వ్యాఖ్యానాలు (భాష్యాలు) ఇచ్చాడు, అంటే మూడు ప్రమాణ గ్రంథాలు ఇచ్చినారు. (ప్రస్థానం అనేది ఉపనిషత్తులు, బ్రహ్మసూత్రం, శ్రీమద్భగవద్గీతలకు పెట్టిన ఉమ్మడి నామం). శ్రీ శంకరాచార్యులు వివేక చూడామణి, ఉపదేశ సహస్రి, ఆత్మబోధ, అపరోక్షానుభూతి, దశ శ్లోకం, శత శ్లోకం, వ్యాక్యవృత్తి, పంచికరణ, ప్రబోధ సుధాకరుడు మొదలైన అనేక స్వతంత్ర వేదాంత గ్రంథాలను రచించారు.

శ్రీ శంకరాచార్యులు విష్ణుసహస్రనామం, లలితా త్రిశతి మొదలైన వాటికి వ్యాఖ్యానాలు కూడా రాశారు.శ్రీ శంకర భగవత్పాదులు శివుడు, దేవి, విష్ణువు, సూర్యుడు, గణపతి, కుమార ఆరాధనా పద్ధతులను క్రమబద్ధీకరించి ఆయా రూపాల భక్తులు తమ భక్తిని పెంపొందించుకోవడానికి సహాయపడటానికి ఈ ప్రతి దివ్య రూపాలపై భక్తి శ్లోకాలను రచించారు. శ్రీ ఆదిశంకరాచార్యులు సౌందర్యలహరి, శివానందలహరి వంటి అనేక స్తోత్రాలను రచించారు. శ్రీ ఆదిశంకరాచార్యులు తన జీవితంలో మూడు సార్లు భరత వర్షాన్ని చుట్టి చివరకు కేదార్ నాథ్ లో బ్రహ్మంతో కలిసిపోయారు. నాలుగు దిక్కుల్లో నాలుగు ఆమ్నాయ పీఠాలను స్థాపించి, ఒక్కో పీఠానికి ఒక్కో ప్రధాన శిష్యులను అధిపతులుగా చేసినాడు. సంప్రదాయం ప్రకారం ఒక్కో పీఠానికి ఒక్కో మహావాక్యమును కేటాయించారు.

తెలుగు అనువాదము, రచన : శ్రీ భాస్కరానందనాథ, పాదుకాంత శ్రీవిద్యాపూర్ణ దీక్షాపరులు, నెల్లూరు.

నాలుగు ఆమ్నాయ పీఠాలు		
పీఠాల పేరు మరియు శ్రీ శంకరుని తరువాత దాని మొదటి ఆచార్య	**మహా వాక్యం, వేదాలు, సంప్రదాయం**	**తీర్థం (నది), ఆచార్యునికి బిరుదులు.**
దక్షిణ- శృంగేరి శ్రీ శారదా పీఠం - శ్రీ సురేశ్వరాచార్య	అహం బ్రహ్మాస్మి - యజుర్ వేద - భూరివల	తుంగభద్ర నది, సరస్వతి, పూరీ, భారతి, అరణ్య, తీర్థ, గిరి, ఆశ్రమం
పడమర - ద్వారక కాలిక పీఠం - శ్రీ పద్మపాద.	తత్ త్వం అసి - సామ వేద - కిటవల.	గోమతి నది, తీర్థ, ఆశ్రమ
ఉత్తరం - బదరికాశ్రమం - జ్యోతిష్ పీఠం - శ్రీ తోటకచార్య.	అయం ఆత్మ బ్రహ్మ – అథర్వణ - నందవల	అలకనంద నది, గిరి, పర్వత, సాగర
తూర్పు - జగన్నాథ పూరి - గోవర్ధన పీఠం - శ్రీ హస్తామలక.	ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ- ఋగ్వేదం - భోగవాల.	బంగాళాఖాతం, అరణ్య, వాన

అవిచ్ఛిన్న గురు పరంపర శ్రీ శృంగేరి శారదా పీఠం

సదాశివ సమారంభాం శంకరాచార్య మాధ్యమాం .
అస్మదాచార్య పర్యంతామ్ వందే గురు పరంపరామ్.

దివ్య సమూహం
శ్రీ సదాశివుడు
నారాయణడు
బ్రహ్మదేవుడు..

సెమీ డివైన్ గ్రూప్
వశిష్ట మహర్షి
శక్తి మహర్షి
పరాశర మహర్షి
వేద వ్యాసుడు
శ్రీ శుక ఆచార్య
శ్రీ గౌడపాద ఆచార్య
శ్రీ గోవింద భగవత్పాద
శ్రీ శంకర భగవత్పాద

#	శృంగేరి శారదా పీఠం-జగద్గురులు	పాలనా కాలం (సిఈ)
1.	శ్రీ శంకర భగవత్పాద	820 (videha-mukti)
2.	శ్రీ సురేశ్వర్య	820 – 834
3.	శ్రీ నిత్యబోధాన	834-848
4.	శ్రీ జ్ఞానఘన	848 – 910
5.	శ్రీ జ్ఞానోత్తమ	910 – 954
6.	శ్రీ జ్ఞానగిరి	954 – 1038
7.	శ్రీ సింహగిరి	1038 – 1098
8.	శ్రీ ఈశ్వర తీర్థ	1098 – 1146
9.	శ్రీ నృసింహ తీర్థ	1146 – 1229
10.	శ్రీ విద్యా తీర్థ	1229 – 1333

11.	శ్రీ భారతీ తీర్థ	1333 – 1380
12.	శ్రీ విద్యారణ్య	1380 – 1386
13.	శ్రీ చంద్రశేఖర భారతీ I	1386 – 1389
14.	శ్రీ నృసింహ భారతి I	1389 – 1408
15.	శ్రీ పురుషోత్తమ భారతీ I	1408 – 1448
16.	శ్రీ శంకర భారతి	1448 – 1455
17.	శ్రీ చంద్రశేఖర భారతీ II	1455 – 1464
18.	శ్రీ నృసింహ భారతి II	1464 – 1479
19.	శ్రీ పురుషోత్తమ భారతీ II	1479 – 1517
20.	శ్రీ రామచంద్ర భారతి	1517 – 1560
21.	శ్రీ నృసింహ భారతి III	1560 – 1573
22.	శ్రీ నృసింహ భారతి IV	1573 – 1576
23.	శ్రీ నృసింహ భారతి V	1576 – 1600
24.	శ్రీ అభినవ నృసింహ భారతి	1600 – 1623
25.	శ్రీ సచ్చిదానంద భారతి I	1623 – 1663
26.	శ్రీ నృసింహ భారతి VI	1663 – 1706
27.	శ్రీ సచ్చిదానంద భారతి II	1706 – 1741
28.	శ్రీ అభినవ సచ్చిదానంద భారతి I	1741 – 1767
29.	శ్రీ నృసింహ భారతి VII	1767 – 1770
30.	శ్రీ సచ్చిదానంద భారతి III	1770 – 1814
31.	శ్రీ అభినవ సచ్చిదానంద భారతి II	1814 – 1817
32.	శ్రీ నృసింహ భారతి VIII	1817 – 1879
33.	శ్రీ సచ్చిదానంద శివభినవ నృసింహ భారతి	1879 – 1912
34.	శ్రీ చంద్రశేఖర భారతీ III	1912 – 1954
35.	శ్రీ అభినవ విద్యాతీర్థ	1954 – 1989
36.	**శ్రీ భారతీ తీర్థ**	**1989 – Present**
37.	శ్రీ విధుశేఖర భారతీ	Successor-Designate

Our Mail ID : Info@voiceofjagadguru.com

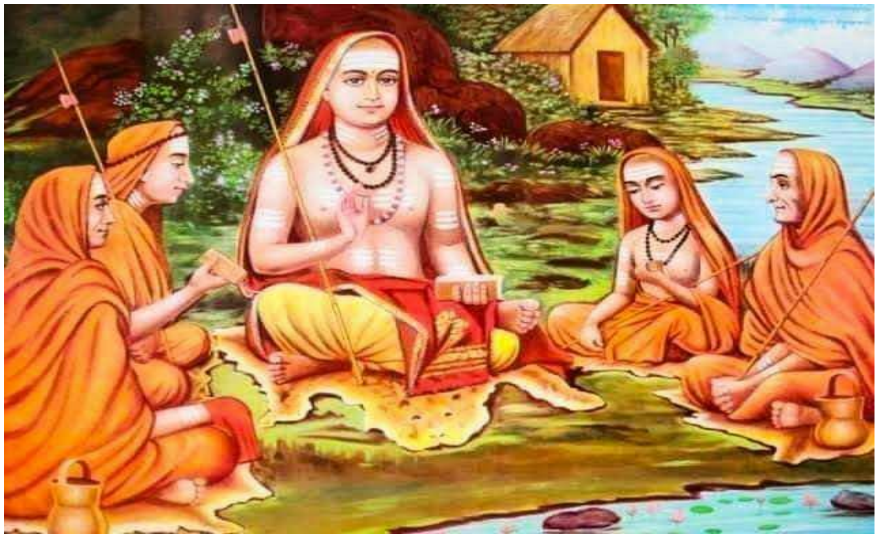

Editorial Board		
Sri P A Murali	Hon' Advisor	Administrator & CEO, Sri Sringeri Mutt & It's Properties, Sringerī
Sri S N Krishnamurthy	Hon' Editor	Sri Sringeri Mutt, Sringeri
Sri Tangirala Shiva Kumara Sharma	Hon' Editor	Sri Sringeri Mutt, Sringeri
Sri B Vijay Anand	Web Director	Coimbatore
B Srimathi Veeramani	Web Asst Director & Chief Editor	Tirunelveli
K M Kasiviswanathan	Hon' Editor	Tirunelveli
Sri Bhaskarananda Natha	Writer/Translator	Nellore